

ΕΤΟΣ ΙΑ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΙΟΣ 1881.

ΑΡΙΘ. 161.

Συνδρ. έτησ. έν 'Ελλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Είς ούδένα, πλήν τών τακτικών
άνταποκριτών, στέλλεται «ή 'Εφημερίς
τών Παίδων» άνευ προπληρωμής.

» » » Έξωτερικῶ » 2.

'Εν ὁδῷ Αἰόλου ἀριθ. 39.

ΠΕΡΙ ΜΥΚΗΤΩΝ (μανιταριῶν.)

Ἡ οἰκογένεια τῶν μυκήτων ἀποτελεῖ τὴν κατωτάτην βαθμίδα τοῦ φυτικού βασιλείου, περιλαμβάνει δὲ πάμπολλα εἶδη, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ κοινὸς Μύκης.

Ὁ Μύκης οὗτος ἀπαντᾷται ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης, εἰς τὰ βόρεια μέρη τῆς Ἀσίας, καὶ Ἀφρικῆς καὶ εἰς τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν.

Ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Μυκήτων πολλὰ εἶδη εἶναι χρήσιμα πρὸς τροφήν, ἄλλα εἶναι δηλητήρια, τὸ κακὸν δὲ εἶναι, ὅτι δυσκόλως διακρίνονται τὰ καλὰ εἶδη ἀπὸ τὰ φαρμακερά, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὶ ἄνθρωποι συχνὰ φαρμακεύονται καὶ ἀποθνήσκουσι τρώγοντες ἐξ αὐτῶν.

Ὁ Καθηγητὴς κ. Βαλφούρ δίδει τὰ ἑξῆς γνωρίσματα πρὸς διάκρισιν τῶν δύο τούτων τάξεων τῶν μυκήτων. «Τὰ φαρμακερά, — λέγει, — ἔχουσι χρώματα λαμπρά, φέρουσι δὲ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν λέπια ἢ στίγματα τραχέα καὶ σάρκα ὑδατώδη, καὶ αὐξάνουσι κατὰ σωροὺς εἰς μέρη ὑγρὰ, συνήθως σκιερὰ. Τὰ δὲ ὑγιεινὰ σπανιώτατα ἔχουσι χρώματα λαμπρά, γενικῶς δὲ εἶναι χρώματος λευκοῦ ἢ μελανοειδοῦς, σπανίως φέρουσι λεπίδας ἢ στίγματα, ἔχουσι εὐθραύστον σάρκα καὶ αὐξάνουσι μεμονωμένα εἰς ξηροὺς καὶ εὐηλίους τόπους.» Μόλα ταῦτα εἰς τὴν χρῆσιν τῶν μυκήτων διὰ τροφήν ἀπαιτεῖται μερίστη προσοχή.

Ὡς πρὸς τὴν λαμπρότητα τῶν χρωμάτων καμμία ἄλλη τάξις φυτῶν δὲν φέρει τὸσον λαμπρὰ χρώματα, ὅσον ἡ τῶν μυκήτων. Ἐνίοτε δολόκληρος ὁ μύκης καλύπτεται μὲ λαμπρὸν χρῶμα· ἄλλοτε ἡ κουκούλα εἶναι λαμπροχρωματισμένη

μὲ ἐν χρῶμα, ὁ δὲ μίσχος, ὅστις τὴν υποστηρίζει καὶ αἱ λεπίδες, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται κεκρυμμένοι ὑποκάτω τῆς κουκούλας, ἔχουσι μίαν ἢ περισσοτέρας ποικιλίας χρωμάτων. Τινὲς εἶναι βαθέος ἰσίδους χρώματος, ἄλλοι βαθέως πρασίνου, ἢ χλωμοῦ, ἄλλοι δὲ φέρουσι διάφορα ἄλλα χρώματα.

Περίεργοι εἶναι οἱ Μύκητες, ἰδίως ὁ κοινός, καὶ ὡς πρὸς τοὺς τόπους, εἰς τοὺς ὁποίους φύνονται ὡς λ. χ. ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ τῶν δένδρων, ἢ ἐντὸς αὐτοῦ, εἰς ἀνθρακωβύχαια, ὑπόγεια δι' οἶνους, μεταξὺ ῥινισμάτων ἔξωθεν, κ.τ.λ. οἱ τελευταῖοι οὗτοι φεγγοβολοῦσιν εἰς τὸ σκότος κλπ.

Οἱ Μύκητες.

Τινὲς τῶν Μυκήτων αὐξάνουσιν εἰς μέγα μέγεθος, ἢ δ' αὖθις αὐτῶν εἶναι τὸσον ταχεῖα, ὥστε εἰδὸς τι, καλούμενον γιγάντειος μύκης, φέρεται καὶ φθάνει εἰς τὴν τελειότητά του εἰς μίαν μόνην νύκτα.

Ἐκαστος μύκης παράγει περὶ τοὺς 10, 000, 000 σπόρους.

Οἱ ἀστέρες.

Πάντες οἱ ἐν τῷ στερεώματι ὁρατοὶ ἀστέρες δι' ὁπίου δόφλου δόφλου, δηλαδὴ ἄνευ τηλεσκοπίου, εἶναι 6,000! Καὶ ἐν τούτοις νομίζομεν ὅτι βλέπομεν ἑκατομμύρια! Μάλιστα δὲ πρέπει νὰ ἔχη τις ὑγιὰ τὴν ὄρασιν, διὰ νὰ διακρίνῃ τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν συνήθως 4—5 χιλ. βλέπομεν.

Ἀλλὰ διὰ τοῦ τηλεσκοπίου παρατηροῦμεν ἀληθῶς ἑκατὸντάδας χιλιάδων. Διὰ τῶν σημερινῶν δὲ τελειωτάτων ὀπτικῶν ὀργάνων βλέπομεν εἰς τὰ μέρη τοῦ ἀπείρου πληθύν ἀστέρων ὡς λεπτὴν κόνην λάμπουσιν, ἐνῷ ὁ γυμνὸς ὀφθαλμὸς δὲν δύναται νὰ διακρίνῃ ἐκεῖ εἰμὴ σκότος πυκνόν.